Anul I, Nr. 7
12 iulie 1999

Pamant alternativ

Conform orarului, trenul ar fi trebuit sa zaboveasca in Straslund mai put
ceas. Trecusera deja doua ore si nici pomeneala sa inceapa imbarcarea i

— Cred ca nu ajungem la timp sa prindem cina, a observat, intr-un tarzi
Willy. Tot drumul isi facuse de lucru cu o harta a Angliei, schitase calcu
complicate in care simboluri misterioase se insirau intr-un fermecator si
ininteligibil joc al gandurilor lui. Daca imi adresase cinci cuvinte de can
plecasem din Berlin. Si, dintr-o data, a gasit de cuviinta sa ma anunte ca
crede ca vom prinde cina la Bergen. Mai aveam de mers, daca ne luam d
graficul trenurilor, doar cincizeci de minute. Ne planificasem sa luam ci
Bergen dupa care, imbarcati intr-un automobil al SS-ului, ne-am fi cont
drumul pana la Sassnitz, punctul terminus. Acolo unde Willy Bender ur
prezinte teoria lui indrazneata. Si unde urma sa i se hotarasca soarta. Ca
Ordinului Negru nu admiteau eroarea. Nu acceptau sa fie trasi pe sfoara

— Pai, sa vedem, am replicat, de la Berlin pana aici am facut cinci ore d
drumul nu era mai lung de doua ceasuri. Aici zabovim de alte doua ore,
sapte pe drum. Am plecat din Berlin la zece dimineata, acuma este cinci
ne imbarcam pe ferry avem sansa sa ajungem la vreme in Bergen iar pa
caderea serii deja vom fi instalati in cazarma de la Sassnitz. Si de maine
treaba.

Nu s-a mai obosit sa-mi raspunda, se afundase din nou in ganduri. L-am
pace si am iesit din compartiment. Eram singurii pasageri ai vagonului,
puneam la socoteala escorta SS. Imaginea coridorului pustiu imi sugera
parasita, din care toti oamenii plecasera, precum animalele salbatice in f
cataclism inevitabil. Priveam la apele Balticei, portul era si el pustiu, im
de abandon era din ce in ce mai pregnanta. Chiar ma intrebam cum ar fi
descopar, la intoarcerea in compartiment, ca si Willy disparuse. Singura
marturie a existentei lui ar fi fost caietele cu schite si calcule. Pe care, si
intreg universul, m-as fi chinuit sa le descifrez in lipsa de altceva mai bu
zambit peisajului incremenit. Ar fi fost placut... Fara razboi, fara alarme
aeriene, fara grija ca voi intra in vizorul Gestapoului, fara Hitler...

— Ma scuzati ca va tulbur, aveti cumva un foc? Unul dintre soldatii SS
apropiase de mine, fara sa-l simt, si spulberase iluzia unei lumi fara oam
am privit nedumerit:

— Credeam ca in SS nu se fumeaza.

— He, he, a ras el, nici nu fumez, doar vi se pare... Asa cum mi se pare ca am ajuns pana la Stalingrad, totul este o iluzie. Sigur, eu eram un civ amarat, soldatii erau mereu tentati sa-i ia peste picior pe cei care ramase acasa. Si care isi faceau de cap cu nevestele lor pe cand ei traiau cu iluz totul este in ordine.

Mi-am aprins si eu o tigareta si am prins sa pufai alaturi de cel care se la ca fusese la Stalingrad. I-am privit pe furis uniforma – curata, parea abia din mainile croitorului. In general toata fiinta lui respira prospetime – ab barbierit, tuns scurt, mirosea discret a lavanda. O iluzie, mi-am spus si a suflat fumul pe geam.

— Cam cat mai zaboveste trenul? am intrebat. Trebuia sa ne imbarcam bine de doua ore.

— Habar n-am, mi-a raspuns soldatul. Nici ca-mi pasa, din partea mea n decat sa incremenim aici pana la sfarsitul razboiului. Sau chiar pana la s lumii. Am vazut destule pe unde am umblat, mi-ajunge.

— Destule iluzii, am murmurat si am intrat la loc in compartiment. Tam atunci trenul s-a pus in miscare. Dupa cateva manevre complicate, am a bordul vasului care urma sa ne duca pe insula Rugen.

— Ajungem la timp sa prindem cina, i-am spus lui Willy. Razboiul asta lumea cu susul in jos...

— Nu razboiul, mai degraba aceasta este consecinta acelei vointe care guverneaza lumea, a mormait Willy una dintre cugetarile lui eliptice. Ni oamenii nu au facut acest razboi. Suntem biete marionete, Leo.

Mi-a stat pe limba sa-i spun ca pe Hitler oamenii l-au adus la putere. Nu din cer. Vointa tembela a unui popor lipsit de imaginatie a facut ca noi s lasam leganati in acel vagon catre locul in care lumea urma sa-si dea va de pe fata. Asa spusese Willy. "Am sa-i fac sa le cada falca". Chiar Hitl daduse apa la moara. Rugat sa arbitreze conflictul dintre el si profesorul Horbiger, spusese: "Nu ma intereseaza cine are dreptate, important este modelul sa fie coerent si sa ma ajute sa castig razboiul". Fusesem pusi s protectia SS-ului, aceasta organizatie asigurase apoi resursele de care W avea nevoie sa-si demonstreze teoria. Ce interese obscure avea Ordinul in toata aiureala aceea, nu puteam pricepe. Dar ce era de priceput, in ge din ce se intampla in lume? Nimic nu mai parea sa urmeze vreun set de sau de reguli, totul se desfasura sub imperiul hazardului sau a bunului p un an in urma armatele noastre suferisera prima infrangere. Nu din prici strategilor sau a capilor armatei. Motivul se afla in spatele profesorului Horbiger. El afirmase ca iarna din Rusia se va retrage din calea soldatilo nostri. Hitler il crezuse si nu daduse ordinul ca trupele sa primeasca tinu iarna. "Voi atacati, de iarna ma ocup eu" spusese el la o consfatuire cu s armata. Si dezastrul se produsese. Horbiger trebuise sa lupte din greu ca infunde beciurile Getsapo-ului, dar intrase intr-un con de umbra. Fusese

momentul ascensiunii lui Willy. Fara a fi membru al Ordinului, era curt
varfurile ierarhiei. O intalnire cu Heydrich sau cu Himmler era un lucru
pentru el. La o betie ii spusese fostului gainar cam ce crede el despre lu
cum poate fi castigat razboiul. Acesta il ascultase cu rabdare, nu-i spuse
nimic, dar dupa cateva saptamani il chemase din nou la el. Ii ceruse ca,
mai scurt timp, sa gaseasaca o aplicatie practica la teoria lui cu privire l
alcatuirea lumii. Fara sa clipeasca, Willy ii spusese ca daca ar avea mijl
suficiente ar putea sa spuna in orice clipa daca flota britanica este ancor
Scapa Flow sau daca tocmai face vreo manevra prin Atlantic. "Am pute
asigura invazia Angliei fara probleme. Exact de ce ar avea nevoie Fuhre
clipa de fata." adaugase Willy. Nu stiu cat ii pasa lui de soarta razboiulu
cand eram asistentul lui nu putusem sa-mi dau seama in ce ape se scalda
era membru al Ordinului, nu era membru al Partidului, in general parea
rupt de toate acestea. Nu sustinea ideile rasiale ale lui Rosenberg. Cu to
acestea, avea usi deschise peste tot. Pastrase o aura de erou inca din prin
razboi, cand fusese pilot si statuse in captivitate la engelzi mai bine de d
Acolo isi fundamentase teoria care afirma ca, de fapt, noi traim in interi
unei sfere. Pamantul nu este decat un gol, o cavitate intr-o masa compac
stanca care se intinde la infinit. Asa sustinea el. Ceea ce ne determina sa
ca pamantul este o sfera pe a carui suprafata ne ducem existenta nu erau
iluzii pe care el le spulberase intr-o lucrare numita "Despre cavitatea un
stiu din ce pricini ideile de acolo placusera ierarhiilor Ordinului Negru.
ca sa-i dea peste bot lui Einstein, un evreu pe care nazistii il gonisera in
cu cativa ani, inainte de razboi. Desi cred ca altele erau pricinile pentru
Willy intrase in gratia SS-ului. Si aveam din ce in ce mai mult impresia
ascensiunea lui se aseamana cu mersul pe sarma. La cea mai mica eroar
urmat prabusirea. Iar odata cu Willy as fi picat si eu. Macar ca eram un
secretar-asistent. In fine, mi-am spus, traieste clipa. Viitorul si trecutul
decat iluzii. Ele nu exista, le visam. Intocmai cum spusese soldatul acela
culoarul vagonului.

Am ajuns la Bergen, unde Willy s-a desfatat cu o pacatoasa de cina. Pri
cum infuleca, ma intrebam daca nu nascocise toate acele aiureli doar pe
blid cu mancare. Oamenii sunt in stare de multe lucruri ciudate pentru te
care pot parea ridicole. Poate spera ca la sfarsitul razboiului sa-mi spuna
ce ne-am mai distrat pe socoteala lor".

Se intunecase deja cand am intrat in cazarma de la Sassnitz. Am cautat
priviri radarele, dar era o bezna cumplita, camuflajul era respectat cu str
Desi niciodata RAF-ul nu-si facuse de lucru prin zona. Sau poate tocma
aceea era liniste. Prea liniste. Ca intr-un vis sau ca intr-o iluzie.

*

Trecusera deja cinci zile de cand Willy se chinuia sa-si demonstreze teo
Bateria de radare ("cele mai performante din lume" fuseseram asigurati)
cerul sub un unghi de 45 de grade. Cautau baza de la Scapa Flow, dar e
verzulii se incapatanau sa nu arate nimic concludent. Acest lucru era ecl
pentru mine cu facutul bagajelor. Mai ales ca, imediat dupa sosirea noas

multime de mahari isi facusera aparitia in cazarma Sassnitz. Himmler in persoana ne vizitase nerabdator sa afle in ce stadiu ajunsesem. Chiar cre acele bazaconii sustinute de Willy sau erau, intr-adevar, disperati si cau orbeste o cale de a castiga razboiul? Evenimentele nu lasau inca loc unc preziceri ferme, dupa dezastrul nostru de la Stalingrad rusii pierdusera t armatele noastre ajunsesera din nou in preajma Moscovei. Anglia parea secatuita in urma blocadei, o invazie era riscanta dar nu imposibila. In A succesele noastre demonstrau ca o buna organizare poate suplini lipsa d material si de personal. Cairo era de asteptat sa cada in cateva saptaman ce ar fi insemnat scoaterea Turciei din neutralitate si posibilitatea de a lo Rusia din flanc. Un an de razboi, cel mult doi, si Hitler si-ar fi vazut vis ochii. Sigur, bombardamentele RAF erau destul de sacaitoare, dar acest urmau sa inceteze dupa invazie. Cat despre Statele Unite, se aflau prea d si aveau destul de furca in Pacific pentru a mai putea interveni in Europ pentru ce se incrancenau? De ce le era teama? Rolul meu de secretar-asi rezuma doar la a cara diverse mape, de a-l insoti pe Willy la sedintele de dimineata si de a-i sorta notitele. Din insemnarile lui imi dadeam seama radarele vedeau orice pe cer, numai flota britanica nu. Fie nu traiam in interiorul unei sfere, fie britanicii isi ascundeau de noi corabiile. Si-si ra pumni de eforturile lui Willy. Si, in general, isi radeau in pumni de noi. eforturile noastre caraghioase de a alerga dupa iluzii. Il ascultam pe Wil incerca sa justifice insuccesele dand vina pe aparatura. Puterea radarelor mica, sensibilitatea lor lasa de dorit, unghiurile sub care faceau observat putea stabili in cateva zile si asa mai departe. Pe masura ce timpul trece din SS deveneau tot mai circumspecti, Willy prinsese gustul rachiului. S incuia seara in dormitor cu o sticla si aparea dimineata cu ochii inrositi s de naduf. Dar mereu avea un as in maneca, o solutie noua de aplicat spr exasperarea tehnicienilor. L-am urmat in incursiunile lui bahice asa cum bine unui asistent loial. Imi spuneam ca mai tarziu, pe frontul de est, un va arunca soarta, voi regreta daca nu voi profita din plin de ceea ce mi s pe moment. Inca.

*

— Am fost tradat, Leo.

Asa a inceput confesiunea lui. Absurda. Impanata cu interjectii si cu acc voma la care il acompaniam bucuros.

— Stiam de acest razboi inainte sa inceapa. Cu multa vreme inainte. Pri razboi a fost o repetitie, asa mi s-a spus. Un joc. Toate-s jocuri, intelegi' dat din cap ca da, intelegeam. Dar nu pricepeam. Inteleg fara sa pricep. unde duce secarica. Maine o sa fiu in drum spre frontul de est. Inca beat de lume. Rupt de realitate. Rupt de iluzie.

— Este o lume ciudata, Leo. Ciudata si capricioasa.

— Asa este, l-am aprobat.

— Nu asta in care traim sau ne prefacem ca traim. Asta este fara sens. D
din vina noastra. Vina o poarta altii... Cei din lumea aceea despre care-t
vorbesc. Eu sunt un fel de vizionar. Pentru ca mi s-a spus ceva de catre
Mi-au spus: "Willy, tu nu existi. Esti doar un personaj intamplator. O fa
intr-un decor imaginar. Noi, daca vrem, iti putem spune ce va fi maine.
vrem asta. Noi ne jucam. Am inventat o lume, a ta. O cavitate intr-o ma
piatra care se intinde la infinit. Asa am vrut noi sa fie. Si i-am dat apare
lumii in care traim. Din cand in cand, alegem un personaj care sa martu
adevarul despre noi. De data asta te-am ales pe tine. Tu trebuie sa spui
noi si despre lumea in care v-am dat voie sa traiti. O gaura in piatra, inte
gaura care mimeaza suprafata unei sfere. Cand de fapt este pe dos. Uite,
ei, cat de absurda este ideea ca te afli pe suprafata unei sfere. Priveste fo
continentelor... Sunt aberante din punct de vedere geologic. Si lanturile
muntoase al fel. Desfid orice incercare de sistematizare. In zadar se chin
savantii vostri sa demonstreze coerenta sistemului in care traiti. Mereu a
de completat, de adaugat, de rezolvat balbele stiintei voastre. Te-ai prins
Lumea ta este absurda. Plecand de la alcatuirea ei geologica pana la acte
voastre de zi cu zi. Noi iti deschidem ochii. Nu esti pe o sfera ci in inter
unei sfere. Aberatile propuse de Einstein se pot explica numai daca priv
lucrurile asa cum iti spunem noi."

I-am intrebat de ce. In vis sau privind cu ochii deschisi in gol, intram in
legatura cu ei, i-am intrebat de ce imi spun toate acestea. Stii ce mi s-a r
Leo? "Pentru ca ne jucam. Ne distram de minune". Aproape ca ii auzear
razand... Am mai umplut un rand de pahare. Era singurul gest inteligent
lipea de ceea ce-mi povestea Willy.

— Cine-s "ei"? am intrebat.

— Dracu' sa-i pieptene, habar n-am. Spune-le "creatorii nostri". Spune-l
sau cum iti cade la gura. Dar m-au convins ca exista. Si ca noi suntem o
Stii ce m-au intrebat acum vreo zece ani? Spuneau: "Cum vrei sa-ti
demonstram ca existam?". I-am rugat sa-l scoata pe Hitler castigator la a
Ce vrei mai mult de atat? M-au convins. Si le-am respectat dorintele int
I-am crezut si am cautat sa-i fac pe altii sa creada la fel ca mine. Dar am
tradat. M-au tradat. Se joaca cu noi. Cu mine, cu tine... Totul este iluzie
lor este adevarata, a noastra este imaginata, visata, gandita. Ca sa se dist
Mi-au spus numele tarii lor: "Domeniul Statal Unit al Elysului". O lume
si capricioasa, Leo. Si mi-au mai spus, abia ieri, ca s-au plictisit de noi,
cum suntem acuma. De aceea razboiul. De aceea au abandonat ideea ca
interiorul unei sfere. Vor sa ne faca o surpriza. Nu stiu in ce consta acea
sunt capabili de tradare, pe mine m-au tradat. Au aruncat la cos tot ceea
au spus pana acuma. Vor altceva, inca nu stiu ce. Si nici nu cred ca vom
Ai vazut camionul cu soldati care a venit in seara aceasta? Si automobil
negru? Pentru noi se pregatesc chestii neplacute. Ca sa se distreze cativa
cetateni ai Elysului. Daca as putea, mi-as baga picioarele in intreaga pov
Dar cred ca este prea tarziu. Hai sa bem ce ne-a mai ramas. De maine sa
potopul.

*

Dupa un an si ceva. La Kursk. Unitatea mea era deja incercuita. Mai av
singur tanc valid. Asteptam sa fim luati prizonieri. Atunci am auzit voc
fapt nu am auzit nimic. Am gandit eu acea voce. "Stii cine suntem, asa-
distram de minune pe seama voastra. Unii dintre noi se plicitisesc. Ne-a
gandit, de aceea, sa va dam sansa sa ne creati voi pe noi. Sa va imaginat
despre noi. Dar ca sa ajungeti la asta va trebui sa faceti un drum lung. T
vei face primul pas."

Am ajuns in liniile noastre. Ascultand ceea ce-mi dictau gandurile. Am
de razboi, nu conteaza cum. Am fost "ajutat". Si am inceput sa fac prim
catre lumea aceea ciudata si capricioasa. Pentru inceput l-am cunoscut p
Turing. I-am povestit despre o teorie a mea referitoare la automatele fin
placut. Dupa care m-am imbatat cu niste secarica. O iluzie. Si nu mi-a n
pasat. Ma distram de minune.

© 1999 **Marian Truta**

Editor: **Val Dragu**
Graphic Designer: **Gabriela Burcea**
© 1999 **Elite.ro**

Anul I, Nr. 7
12 iulie 1999

Gazduire Web - Hosting